دریچه

رییس‌جمهور همه‌کاره

■ طـی چند روز آینـده مکزیکی‌ها بـرای انتخاب رییس‌جمهـور جدید کشـور به پای صنـدوق رای می‌روند. اما سیسـتم سیاسـی مکزیک چگونه کار می‌کند؟ این نوشـته کوتاه به پیش‌زمینه سیسـتم سیاسی مکزیک نگاهی دارد و شرح مختصری از آن در سطح فدرال ارایه می‌کند. سیستم سیاسی کنونی مکزیک از قانون اساسی نشات می‌گیرد که محصول انقلاب ۱۹۱۷ آن است. قانون اساسی مکزیک سندی فراگیر اسـت که هم آرمان‌های انقلابی کشـور را به نمایش می‌گذارد و هم سـه قرن حکومت استعماری اسـپانیا بر مکزیک را بازتاب می‌دهد. قانون اساسـی مکزیک به نوعی «انقلابی» اسـت زیرا به شـدت به حقوق کارگران، دهقانان و سازمان‌های مرتبط به آنها پایبند اسـت. حق سازمان‌یابی، هشت ساعت کار در روز، حقوق زنان و کودکان کارگر و حداقل دسـتمزد مکفی برای ضروریات زندگی از جمله مواردی هستند که بر آنها در قانون اساسی تاکید شده است.

تاثیرات استعماری در حقوق مدنی بسیار مدون، پذیرفتن دخالت شدید دولت در امور مدنی و تجاری و قدرت اجرایی نسبی بر دیگر بخش‌های دولت مشهود است. تاثیر مهم دیگر بر قانون اساسی مکزیک از قرن نوزدهم میلادی بود؛ زمانی که نیروهای خارجی کشور را اشغال کرده بودند و مکزیک نیمی از قلمرو خود را از دست داد. در طول آن دوره دیکتاتورهای متعددی را نیز تجربه کرد. سیستم سیاسی مکزیک شامل سه قوه‌مجریه، مقننه و قضاییه است. قوه‌مجریه به مراتب از دو تـای دیگر مهم‌تر و قدرتمندتر اسـت. به دلیل قدرت بلامنازع و بدون کنترل رییس‌جمهور در قوانین مکزیک گاهی به طعنه آن را «پادشاهی شش‌ساله» می‌گویند. دوره ریاسـت‌جمهوری شش‌ساله است و هرگز انتخاب مجددی وجود ندارد. این قانون از چند دوره پیش به اجرا گذاشته شد و انتقاداتی بر آن وارد شده اسـت. از جمله اینکه با توجه به فساد گسترده اداری در دستگاه دولت، این امر تنها تحقیقات رسمی در زمینه فسـاد را پیچیده‌تر کرده اسـت. همچنین محدودیت انتخاب مجدد باعث شـده سیاستمداران انگیزه اندکی برای حکمرانی پاک‌دستانه داشته باشند زیرا بابت حسن شـهرت خود نگرانی ندارند. از سوی دیگر ممنوعیت انتخاب مجدد در به کارگیری تجربه و تخصص به دست آمده در حین کار محدودیت ایجاد می‌کند.

مصوبه‌های مجلس تنها زمانـی به قانون تبدیل می‌شـوند که به امضای رییس‌جمهور رسیده باشد. رییس‌جمهـور حق وتوی مصوبه‌ها را دارد. همچنین می‌تواند مسـتقل از قوه‌مقننه قانـون وضع کند. در واقـع در تاریـخ مکزیـک رییس‌جمهورهـا بیش از قوه‌مقننه قانون وضع کرده‌اند. علاوه بر امتیاز ویژه‌ای که رییس‌جمهور بر قوه‌مقننـه دارد، به طور آزادانه و بـدون محدودیت می‌تواند اعضـای کابینه را عزل یا نصب کند. همچنیـن با وجود شـخصیت به ظاهر مسـتقل فرمانداران ایالتی، رییس‌جمهور در عزل و نصـب آنها نفوذ زیادی دارد. همه فرمانداران ایالتی تا سال ۱۹۹۱ از اعضای حزب PRI بودند. قوه‌مجریه از ۱۸ وزیر تشکیل شده است. رییس‌جمهور فرمانده کل نیروهای مسلح نیز است. کشیش‌ها و رهبران فرقه‌های مذهبی نمی‌توانند برای ریاست‌جمهوری کاندیدا شوند. قوه‌مقننه شامل مجلس سنا و مجلس نمایندگان است کـه ۱۲۸ سـناتور در دوره‌ای شش‌سـاله می‌پذیرد. نمایندگان مجلس نیز ماننـد رییس‌جمهور انتخاب مجدد نخواهند شد. هر ایالت و بخش دو نماینده دارد. یک نماینده از حزبی که بیشترین آرا را داشته باشد و نماینده دیگر از حزبی که دومین رای را داشته باشد. سایر نماینده‌ها بدون وابستگی جغرافیایی به تناسب از احزابی که آرای بیشتری به دست آورده‌اند انتخاب می‌شوند. مجلس نمایندگان ۵۰۰ نماینده دارد که با روشی مشابه مجلس سنا پذیرفته می‌شوند ولی دوره

خدمت آنها سه‌سال است و نمی‌توانند مجددا انتخاب شوند. ممنوعیت انتخاب مجدد به این معناست که هر سه سـال یک‌بار مجلس نمایندگان و هر شش سال یک‌بار مجلس سنا کاملا متفاوت از پیش خواهد بود. قوه‌قضاییه شـامل دادگاه‌های فدرال و ایالتی اسـت. دادگاه‌های ایالتی درباره مباحث قانون اساسی، موارد مدنی مانند قراردادها، مباحث کار، بانکداری و تجارت و جرایم بزرگ نظیر سرقت از بانک و آدم‌ربایی (به جز قتل) قضاوت می‌کند. دادگاه‌های ایالتی به پرونده‌های قتل و جرایم کوچک رسیدگی می‌کنند.

دیوان‌عالـی از ۲۶ قاضی تشـکیل می‌شـود که توسـط رییس‌جمهور معرفی و توسـط سـنا تایید می‌شـوند. از نظر قانونی مادام‌العمر هسـتند ولی به طور عرفی هر شـش سال یک‌بار اسـتعفای خود را تسـلیم رییس‌جمهور می‌کنند. چهار اتاق قضایی در زیرمجموعه دادگاه عالی کار می‌کنند که وظیفه آنها قضـاوت درباره مباحث جنایی، حقـوق مدنی، کار و مسایل اداری است. در مکزیک ۱۶ حوزه دادگاه فدرال و ۶۸ حوزه دادگاه منطقه وجود دارد.

مکزیک برای انتخابات ریاست‌جمهوری آماده می‌شود

دموکراسی با طعم کوکایین

مریم امیری

عکس: Getty images

شاید بزرگ‌ترین چالش مکزیک اکنون تصویری باشد که از آن در اذهان جای گرفته اسـت: کشور کارتل‌های موادمخدر در حکومتی فاسد و گسسـته از مردم. رییس‌جمهوری بعدی مکزیک هر که باشـد به طور فزاینده با مسـاله سرخوردگی و نارضایتی عمومی مواجه خواهد بود. تنها ۳۰درصد مردم مکزیک اکنون اعتقاد دارند کشـور در مسـیر درستی هدایت می‌شود. میـزان بی‌اعتمادی به دولت و مقامـات آن و فقدان اعتماد به نفس در میـان مردم مکزیک حیرت‌انگیز اسـت. جانشـین کالدرون-رییس‌جمهـوری فعلی- با فهرسـتی از چالش‌های سرسام‌آور روبه‌رو خواهد بود که بسیاری از آنها سال‌هاست که به حال خود رها شـده‌اند و هریک از آنها می‌تواند کشـور را به باتلاق خشونت و فساد مضاعف بکشاند. یکی از مهم‌ترین این چالش‌ها خشونت روزافزون کارتل‌ها و به بن‌بست رسیدن همه راهکارهای امنیتی و نظامی علیه آن است. در چنین شرایطی مکزیک خود را برای برگزاری انتخابات ریاسـت‌جمهوری اول جولای (۱۲ خرداد) آماده می‌کند.

سیستم سیاسی مکزیک در جریان‌گذار دموکراتیک در سال ۲۰۰۰ فلـج و ناکارآمد باقی ماند: سـه حزب اصلی همچنان از همـکاری با یکدیگر در بسـیاری جبهه‌های ضروری سـر باز می‌زنند. یکی از این احزاب PRI (حزب نهادگرای انقلابی) است که بیش از هفت دهه تمام روسای جمهوری مکزیک از اعضای آن بودند. حزب دیگـر PAN (حزب ملی) حزبی محافظه‌کار است که دو انتخابات ریاست‌جمهوری گذشته را برده و سرانجام حزب PRD (حزب دموکراتیک انقلابی) که چپ‌گراست و نامزد آن همواره نفر دوم بوده است.

حزب PRI (حـزب نهادگرای انقلابی) قـدرت را به مدت ۷۱ سـال در چنگ خود داشت. PRI به همراه حزب رقیبش PRD (حزب دموکراتیک انقلابی) عضو بین‌الملل سوسیالیستی بود. به هر حال PRI در معنای سنتی یک حزب سوسیالیستی به حساب نمی‌آید و به‌تدریج سیاست‌های راست‌گرایانه‌تری نیز پیشه کرد. PRI را به طعن «حزب دولت» نیز می‌نامند؛ واژه‌ای که هم به تاریخ غیررقابتی آن و هم به ارتباط حل ناشدنی حزب با دولت-ملت مکزیک در بیشتر سال‌های قرن بیستم اشاره دارد.

فاز مسـلحانه انقـلاب مکزیک در سـال ۱۹۲۰ بـه پایان رسـید ولی ناآرامی‌های سیاسـی در این تاریخ به پایان نرسید. در سـال ۱۹۲۸ با ترور رییس‌جمهور «آلـوارو اوبگان» بحران سیاسی مکزیک را فراگرفت. پاسخ این ناآرامی‌ها تاسیس حزب PNR (حـزب انقلابی ملی) توسـط «پلوتارکو الیاس کالس» (رییس‌جمهـور سـال‌های ۱۹۲۴ تا ۱۹۲۸) بود. او سـال‌های طولانـی رهبر حـزب باقی ماند و تا سـال ۱۹۳۶ کـه «لازارو کاردناس» به قدرت رسـید، همه روسای جمهوری مکزیک در حکم عروسک‌های خیمه‌شب‌بازی برای او بودند. اما سیاست‌های کاردناس با کالس تفاوت‌های اساسی داشت و مانند پیشینیان خـود نقش مطیع کالس را نپذیرفت. در همان سـال کالس و ده‌ها تن دیگر از رهبران فاسـد حزب محاکمه و تبعید شـدند. کاردناس شاید محبوب‌ترین رییس‌جمهور قرن بیستم مکزیک باشـد. او در آستانه جنگ جهانی دوم مالکیت ایالات متحده و شـرکت‌های نفتی اروپایی را از منافع نفتی مکزیک سلب کرد. او که ایده‌های چپ‌گرایانه داشـت، صنایع بزرگ را ملی کرد و موسسات اجتماعی متعدد به وجود آورد.

حزب PRI میراث‌دار همین حزب است که از سال ۱۹۲۹ تا ۱۹۸۱ تمام انتخابات ریاست‌جمهوری را با بیش از ۷۰درصد آرا تصاحب کرد که به وضوح با تقلب در انتخابات به دست می‌آمد. PRI علاوه بر ریاست‌جمهوری روی ارکان دیگر حکومت مانند مجلس سنا نیز تسلط بلامنازعی داشت. پس از دهه‌ها حکومت PRI به سمبل فساد و تقلب بدل شد تا اینکه پس از شکل‌گیری حزب چپ‌گرای PRD در سال ۱۹۸۹ و حزب محافظه‌کار ملی PAN (که از سال ۱۹۷۶ تلاش می‌کرد حمایت تاجران بزرگ را جلب کند و موفق هم شـد) اقتدار PRI رو به افول گذارد تا سـال ۲۰۰۰ که انتخابات را به حزب PAN واگذار کرد. بیشتر اعضای دو حزب نامبرده و بسـیاری از کاندیداهای اپوزیسیون زمانی از اعضای PRI بودند. در انتخابات ماه جولای نیز رقابت اصلی را این سـه حزب تشکیل می‌دهند؛ «انریک پنا نیتو» از PRI، ژوزفینا وازکائز موتا از PAN و آندره مانوئل لوپز از PRD.

شـیوه مبارزه با کارتل‌های موادمخدر و بازگرداندن آرامش و امنیت به کشـور مساله‌ای است که افکار عمومی بیش از هر چیز دیگر درباره آن از نامزدهای ریاست‌جمهوری پاسخ می‌طلبد. اخبار جنایات وحشـیانه، آدم‌ربایی و شکنجه در مکزیک دیگر شوکه‌کننده و غیرمعمول نیست واخباری از این دست: «در ماه گذشـته در شـهر مرزی نوولاردو پلیس ۱۴ جنازه قصابی‌شده در یک ون خارج از شـهر پیدا کرد که قربانیانِ جنگ میان دو کارتـل معروف بودند. کمی بعد ۹ جنـازه که از پلی در همین شـهر آویخته شده بودند، ۱۴ سر بریده‌شده در کولرهای شهر، ۱۸ جنازه مثله‌شده که در نزدیکی دریاچه‌ای در غرب مکزیک رها شـده بودند و ۴۹ بدن بی‌سر در نزدیکی مرز ایالات متحده کشف شد.»

سیاست‌های رییس‌جمهور کالدرون در مبارزه با کارتل‌های موادمخدر تنها خشونت بیشتر به ارمغان آورده است. سیاست او در این زمینه به حضور ارتش در خیابان‌های برخی شـهرهای خشونت‌زده مکزیک محدود شده است. در حالی که نتیجه کار نظامیان آنقدر ناچیز اسـت که با چشـم غیرمسلح قابل دیدن نیسـت. با این حال طبق نظرسنجی‌ها بیش از ۷۰درصد مردم خواهان ماندن ارتش در خیابان‌ها و کنترل خشونت‌ها هستند. همچنین بسیاری می‌خواهند قانون مجازات اعدام- پس از ۴۵ سـال توقف- دوباره بـه قوانین جزایی کشـور بازگردد. چنین خواسـته‌ای نشـان از وحشـت بیش از اندازه از افزایش ترور و خشونت است و بحق هم تصور هر برخورد دیگر غیر از سرکوب خشن با گروهی که به خشونت اعتقاد راسخ دارد، بسیار دشوار است. تخمین زده می‌شود که درآمد فروش و قاچاق موادمخدر در مکزیـک بین ۱۳/۶ تـا ۴۹/۴میلیارددلار در سـال- حدود سـه‌درصد تولید ناخالص ملی مکزیک- باشد. مکزیک همواره به لحاظ جغرافیایی نقطه‌ای استراتژیک برای قاچاق موادمخدر، انتقال مهاجران غیرقانونی و قاچاق کالا به ایالات متحده، خود مکزیک و سایر کشورهای آمریکای لاتین بوده است. کارتل‌های موادمخدر در مکزیک از اواخر دهه ۱۹۶۰ مقیاس فعالیت خود را افزایش داده‌اند. در دهه ۱۹۸۰ و اوایل ۱۹۹۰ کارتل کلمبیایی پابلو اسـکوبار بزرگ‌تریـن قاچاقچی کوکایین با شـبکه‌هایی قدرتمنـد در سراسـر جهان بـود. پس از مدتی ایـن کارتل با سوداگران مکزیکی برای انتقال کوکایین به ایالات متحده شریک شد. مکزیک زیرساخت‌های لازم برای قاچاق را طی سالیان به خوبـی فراهم آورده بود و کارتل‌های مکزیکی در مدت کوتاهی به چنان تبحری رسیدند که اکنون تمام قاچاق کوکایین در دنیا توسط آنها انجام می‌شود.

هرچند عوامل زیادی در افزایش و تداوم خشونت کارتل‌های موادمخـدر وجود دارد، ولی بسـیاری ریشـه آن را در همبازی طولانی‌مـدت و تلویحی میان کارتل‌هـای موادمخدر و دولت می‌دانند؛ دولتی که سال‌ها چنگال حزب PRI را در گلو داشته است. کارتل‌ها برخی عملیات خود را با استفاده از فساد دولتی پیش می‌برند و خیلی معمول است که شهرداری، مقامات محلی و مقامات دولت فدرال به همـراه نیروهای پلیس و کارتل‌های موادمخدر شـبکه تودرتوی فسـاد راه بیندازند. فسـاد پلیس به‌ویژه به حدی اسـت که بسـیاری از افسران پلیس بیشتر در استخدام کارتل‌ها هستند تا دولت. در سال ۲۰۰۵، هزارو۵۰۰نفر از هفت‌هزار افسـر پلیس مکزیک مشـکوک به ارتکاب اعمال جنایتکارانـه و ۴۵۷ نفـر دیگر با چنین اتهامـی مواجه بودند. پس از سال ۲۰۰۶ که عملیات مبارزه با فساد پلیسی آغاز شد، افسران عالی‌رتبه بسیاری به اتهام فروش اطلاعات یا حفاظت از کارتل‌های موادمخدر دستگیر شدند.

فساد، خشونت و ترور ناشـی از وجود کارتل‌ها در مکزیک وضعیت حقوق‌بشـر را نیز به‌شـدت تحت‌تاثیر قرار داده است. مسـوولیت غیرنظامی برای کنترل موادمخدر به ارتش واگذار شـده اسـت که نه‌تنها در مقابل کارتل‌ها کـه در مقابل مردم عادی نیز خشـونت نشان می‌دهد و در موارد غیرمرتبط دست به سیاست‌گذاری می‌زند. ارتش و پلیس مکزیک به موارد متعدد نقض حقوق‌بشر حین مبارزه با قاچاق موادمخدر روبه‌رو هستند.

اما بایـد دید هر یک از احزاب اصلـی مکزیک و نامزدهای انتخابی آنها مسـیر آینـده مکزیک بدون کارتل‌هـا را چگونه می‌خواهند طی کنند.

«انریک پنا نیتو» کاندیدای حزب PRI که احتمال موفقیت او در انتخابـات پیش‌رو با درصد خوبی بیش از دیگران اسـت، می‌گوید: مهم‌ترین اولویت امنیتی وی دستگیری سران کارتل‌ها نیست، کارتل‌هایی که سالانه صدهامیلیون موادمخدر به ایالات متحده قاچاق می‌کنند، در عوض روی منابع دولتی برای کاهش آدمکشـی، آدم‌ربایی و اخاذی، جنایاتی که بیشترین آسیب را به بخـش بزرگی از جمعیت مکزیک وارد کرده اسـت، تمرکز خواهد کرد. روش او نیز گسیل نیروهای پلیس و ارتش بیشتر به شهرهایی است که بالاترین نرخ جرم و جنایت را دارند. او می‌گوید: «این به این معنا نیست که به سایر جرایم توجه نخواهیم کرد بلکه در حال حاضر اولویت ما کاهش خشونت‌هاست و نه مبارزه با قاچاق موادمخدر.» استراتژی تاکید بر کاهش خشونت شاید به این معنا باشد که تاجران و کارتل‌های موادمخدر بی‌سروصدا به حال خود رها شوند؛ چیزی که در سنت سیاسی PRI سابقه دارد. اعضای این حزب به مماشـات و معامله با کارتل‌ها متهم هسـتند، اما همین مماشات باعث شده بود خشونت به نسبت امروز در بخش‌هایی از کشور کمتر باشد. در حالی که مبارزه با کارتل‌ها از سال ۲۰۰۶ با روی کار آمدن کالدرون شدت گرفت، کارتل‌های بزرگ را تکه‌تکه کرد و همین خشـونت و سبعیت بی‌سابقه‌ای از جانب کارتل‌های بحران‌زده به دنبال داشت. شاید به دلیل آرامش نسبی که در دوره طولانی‌مدت حاکمیت حزب PRI در کشور وجود داشت، اکنون پس از دو دوره مردم مجددا به این حزب روی خوش نشان داده‌اند.

در نظرسـنجی‌ها مـردم از رویارویـی نظامـی بـا جرایم سازمان‌یافته حمایت کرده‌اند. پنا نیز قول داده این رویارویی را به‌گونه‌ای که مورد توافق مکزیک و ایالات متحده باشـد، ادامه خواهد داد. در کمپین انتخاباتی خود قول داده شـمار افسران پلیس را به ۵۰هزار نفـر افزایش دهد. پنا ادعا می‌کند اکنون بزرگ‌ترین مشکل مکزیک خشونت است؛ خشونتی که مردم را مرعوب و مشروعیت دولتی را تضعیف کرده است. او می‌گوید «جرم و جنایت همواره وجود داشته و خواهد داشت. مساله این است که بتوانیم آن را برای مردم کم‌خطرتر و تا جایی که امکان دارد از زندگی روزمره آنها دور نگه داریم»

وازکائـز موتا کاندیدای حـزب PAN در عوض می‌گوید: «نشـان خواهیم داد که مطلقا جرایم سـازمان‌یافته را تحمل نخواهیم کرد.» اما او نیز در عمل سیاستی جز افزایش نیروهای پلیس و نگه داشـتن ارتش در خیابان‌ها ندارد. او معتقد است سیاست‌های هم‌حزبی‌اش، کالدرون در مبارزه با کارتل‌ها کم‌کم دارد نتایج خود را نشان می‌دهد: این کارتل‌ها ضعیف شده‌اند و آمارها نشـان می‌دهد جنایات خشن در سراسر کشور رو به کاهش است.

از میان سه نامزد ریاست‌جمهوری تنها آندره مانوئل لوپز، نامزد حزب چپ‌گرای PRD حرف‌های متفاوتی دارد. او معتقد اسـت تنها راه مهار کارتل‌ها مبارزه با فسـاد دولتی و اداری و کاهش جرم و جنایت از طریق کاهش نابرابری‌هاست. همچنین معتقد است حضور ارتش در خیابان‌ها بیش از این جایز نیست. او در نظرسـنجی‌ها با فاصله پرناشدنی با پنا در مقام دوم قرار دارد.

هر سه نامزد به دلیل ابهام در برنامه خود در رابطه با جرم و جنایت مورد انتقاد هستند. هیچ‌یک از آنها به طور صریح درباره سیاست‌های امنیتی کشور بحث نمی‌کنند.

سنت تقلب در انتخابات به واسطه سال‌ها حاکمیت حزب PRI چنان در مکزیک ریشـه دوانده که به نظر نمی‌رسـد به سـرعت و سـهولت از آن رخت بربندد. انتخابات سال ۲۰۰۶ که به پیـروزی کالـدرون از حزب PAN و شکسـت نامزد چپ‌گرا انجامید، به‌شـدت مورد تشکیک بود و در همان زمان اعتراض‌های وسـیعی پیرامون آن شـکل گرفـت. اکنون نیز بسـیاری از دفاع جانبدارانه رسانه‌ها از پنا (نامزد حزب PRI) شـکایت دارند که عمدتا از سـوی دانشـجویان از طیف‌های مختلف -چپ، راست و کاتولیک- ابراز می‌شود. فراتر رفتن از وابستگی‌های حزبی در این اعتراضات نشان‌دهنده وجود مسایل بغرنجی در وضع موجود این کشور است. احساس رهاشدگی و سرخوردگی عمومی ناشی از فساد دیرپای دولتی، همچنین ترس از بازگشـت PRI و تصور ناخوشایند بیش از هفت دهه حاکمیت آن، بسیاری از جوانان مکزیکی را به چنین کمپینی کشانده است.

با این همه اقتصاد مکزیک در حال رشد است، گردشگری تقریبا به حال قبل بازگشته و امنیت در برخی بخش‌های کشور هرگز به این خوبی نبوده است. طبقه متوسط نیز رو به گسترش است. مساله انتخابات جولای این است: آیا هیچ‌یک از کاندیداها قادر خواهند بود تصویر شکسته و معوج- در جهان و در خود مکزیک- را ترمیم کنند؟

نیم نگاه

شبکه‌های اجتماعی، کلید انتخابات

■ شبکه‌های رادیویی و تلویزیونی مخاطبان‌شان را با پیام‌های انتخاباتی برای چهار نامزد ریاست‌جمهوری، که سـه نفرشان به احزاب اصلی مکزیک تعلق دارند و نفر چهارم یک نامزد مسـتقل است، بمباران کرده‌اند. انتخابات بحث‌برانگیز شش سال پیش از بسیاری جهات بر انتخابات سـال‌جاری هم اثر گذاشته است. در سال ۲۰۰۸ بر سر قوانین جدید انتخاباتی توافق شد که بر اسـاس آن ویژگی‌های جدیدی به سیسـتم انتخابات ریاسـت‌جمهوری افزوده می‌شد. اول از همه تبلیغات منفی بر ضد نامزدهای دیگر ممنوع شد. خوزه آنتونیو کرسپو، تحلیل‌گر انتخابات می‌گوید: «این قانون دقیقا به وقایع سال ۲۰۰۶ برمی‌گردد.» او به اعتراضات ستاد انتخاباتی لوپز اوبرادور اشـاره می‌کنـد که مدعی بود انتقادات و حملات به قدری علیه او شدید و غیرواقعی بود که نتایج انتخابات را تحت تاثیر قرار داد. البته برای دور زدن این قانون راه‌هایی هم وجود دارد. خوزه آنتونیو کرسپو توضیح می‌دهد: «این قانون، بیشتر تبلیغات رادیو و تلویزیونی را هدف قرار می‌دهد اما شما نمی‌توانید جلو سیاسـتمداران را بگیرید که حـرف نزنند یا مصاحبه نکنند. در واقع تخریب‌های شـخصی شروع شده‌اند.» این قانون هنوز یکی از ابزارهای حیاتی انتخاباتی را هم حذف نکرده اسـت. در واقع برای اینترنت هنوز قانونی وجود ندارد. به همین دلیل هـم طرفداران نامزدهای مختلـف از فیس‌بوک، یوتیوب و توییتر برای دشـنام و تخریب رقبای خود اسـتفاده می‌کنند. با وجود عدم دسترسی بسیاری از رای‌دهندگان مکزیکی به اینترنت، شـبکه‌های اجتماعی به دلیل انتشار محتویاتی که در رسانه‌های دیگر ممنوع است، به عنوان یک جبهه مهم در نبرد انتخاباتی مطرح هسـتند. پنا نیتو با حدود دو میلیون مشترک در فیس‌بوک در این زمینه هم پیشتاز است. جوزفینا وازکائز هم فعالیت خوبی در اینترنت دارد و گفته شـده که هر دو نامزد سعی دارند با استفاده از شبکه‌های اجتماعی و تماس مستقیم با رای‌دهندگان، مدل باراک اوباما در انتخابات سال ۲۰۰۸ را پیاده کنند. قوانین تبلیغات تلویزیونی هم تغییر کرده است. احزاب سیاسی، دیگر اجازه خرید زمان روی شبکه‌های اصلی تلویزیونی را ندارند. در عوض برگزارکنندگان انتخابات در دولـت فدرال برای پخش هزاران پیام انتخاباتی که قرار است مردم مکزیک ظرف چند هفته آینده ببینند برنامه‌ریزی کرده‌اند و شبکه‌های تلویزیونی هم موظفند آنهـا را مجانی پخش کنند. با توجه به انحصار موجود در رسانه‌های مکزیک، این یک تغییر مثبت در قانون انتخابات به شمار می‌رود.

منبع: بی‌بی‌سی